

Kære Sofie Carsten Nielsen

Jeg skriver til dig i din egenskab af Udlændingeordfører og anstændigt menneske for at henlede din opmærksomhed på vor sag (ja, vi er blevet 'en sag'):

Min kone og jeg har fået afslag på familiesammenføring, med udrejsedato for Ai Qin, som er kineser, 16 juli 2017. Det føler vi er en krænkelse af alt, hvad der er rimeligt og anstændigt:

Vi har været gift i næsten 29 år, har fælles barn på 27 år som er født i Danmark og er dansk statsborger (hun bor og arbejder i London), vi har boet længe i Kina hvor Ai Qin ikke længere har familiebaand osv men er blevet afvist grundet mit i flg Udlændingestyrelsen svækkede tilhørsforhold til Danmark. Under hele planlægningen af hjemflytning, mange år, har 26-års reglen været gældende, men nu ses der pludselig udelukkende på tilknytning til Danmark (som vi ellers med bare en smule god vilje mener klart at opfylde).

Vi har engageret en advokat til at føre vor klagesag hos Udlændingenaævnet, men hans vurdering er, at chancerne IKKE er gode, hverken for at få omstødt afvisningen ELLER for at få lov til, at Ai Qin kan blive boende her i hendes eneste hjem medens klagen bliver behandlet.

Klagen bliver indgivet i løbet af de nærmeste dage.

Desværre kan vi ikke komme ind under lappeloesningen for folk med løn på >408.000 kr / året... Jeg har arrangeret og ledet naturrejser (bl a for Dansk Ornitologisk Forening) i Kina, og vores intention var at leve som 'selvpensionerede' af midler investeret gennem dansk pengeinstitut, med indkomst suppleret ved at jeg arbejder lidt / noget.

Min kone er lige blevet 69 år (jeg er selv 53), og hun er meget hårdt ramt af Udlændingestyrelsens helt uforståelige beslutning – tanken var, at vi skulle nyde resten af livet sammen her i dejlige Danmark, stille og roligt. Min kone kan slet ikke forstå, at man vil forhindre vor lille familie i at være samlet, forhindre hende i at være noget for hendes svigermor: familiens enhed er naar alt er gjort op det eneste vigtige for hende. I Kina har hun været vant til at tage modgang med oprejst pande (og vi taler her om at hendes far var politisk fange og blev henrettet da hun var 5 år gammel, om hungersnoeden 1959-61, Kulturrevolutionen 1966-76 – hun blev tvangsforflyttet til Vestkinas oerken som 17-årig, i årevis uden mulighed for at se hendes mor og fire søstre...), men det her strider mod al menneskelig anstændighed og rimelighed.

Hovedgrundene til, at vi nu har valgt at flytte til Danmark:

1. hvis vi blev boende i Beijing ville vi se alt for lidt til vores eneste barn (+ eventuelle boerneboern!), en datter som vi begge er meget tæt knyttede til.
2. Min mor er lige blevet 88 år – jeg er enebarn, og vil gerne være noget for hende, inden det er for sent. Foelgelig har vi købt hus blot 300 m fra hendes, mit barndomshjem i Helsingør. Min far var ved Gribskovbanen, først i Tisvilde, saa som stationsforstander i Helsingør, men han døde i 1974 (da jeg var ti år gammel), og min mor har levet som enke lige siden.

3. Som Kina har udviklet sig, er der kommet generelle '*quality of life*' problemer – bl.a. har jeg astma, og er blevet fraraadet at blive boende i Kina på grund af luftforurening (og det er ikke kun i større byer, at der er luftforurening!).
4. Det er FANTASTISK at vende hjem (og det ER jeg / vi jo nu *de facto*); min hustru føler sig også hjemme her i Gribskov kommune, efter at have boet her i to perioder i starten af vort ægteskab og været her på ferier de fleste år.

Vi kommer af frit valg efter mange års planlægning som del af en livsplan, ikke som 'flygtninge'...

Vi har været i chok siden vi modtog afslaget (og det har både min stakkels gamle mor og vores datter naturligvis også). Det er en meget grim fornemmelse i realiteten at blive udvist af ens eget land blot fordi den man kom til at dele ens liv med er fra et ikke-EU land.

Mange hilsner

Jesper Hornskov & Aiqin Sun

Fyrrevej 4

3200 Helsingør

(mobil 2478 3828 / email goodbirdmail@gmail.com)